

Ivar Hansen (V):

Fra venstres side udtalte vi os ved førstebehandlingen på en sådan måde, at det pegede direkte frem mod, at vi ville stemme for lovforslaget her ved tredje behandling. Men efter de ændringer, lovforslaget er undergået, som vi just har været inde på, i forbindelse med konsekvensændringsforslagene og de ændringsforslag, der blev vedtaget ved anden behandling, kan venstre ikke medvirke til gennemførelsen af lovforslaget. Vi vil undlade at stemme.

Dræbye (RV):

I modsætning til de to forrige talere opfatter det radikale venstre de ændringer, der er sket siden lovforslagets fremsættelse, som klare forbedringer, som medfører, at der ikke vil være fordelingsmæssige fordele for de højeste indkomster ved at optage lån til betaling af ejendomsskatter. Der er to måder at fjerne de skævheder på, der opstår ved et fradrag i skatten, når vi har et progressivt skattesystem. Den ene er at gøre fradraget ligeværdigt for alle. Den anden – det er det, vi har gjort i dette tilfælde – er at nedsætte renten til en rimelig størrelse og så helt fjerne fradraget. Det sidste er administrativt og praktisk overordentlig fornuftigt, og samtidig er det fordelingsmæssigt korrekt. Derfor skal vi anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 81 stemmer mod 12; 46 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Ændringer som følge af lov om lån til betaling af ejendomsskatter).

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 20/1 82. Første behandling 2/2 82. Betænkning 2/4 82. Anden behandling 27/4 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 124 stemmer; 15 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og forskellige andre skattelove. (Pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget m.v.).

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82. Anden behandling 30/4 82. Tillægsbetænkning 4/5 82.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Stavad (S):**

Som det fremgår af det bidrag, vi har givet i tillægsbetænkningen, indstiller vi forslaget til vedtagelse, selv om vi, som det også fremgår af tillægsbetænkningen, udtrykker betænkelighed ved, at der var et ændringsforslag, som imod socialdemokratiets stemmer blev vedtaget ved anden behandling. Det drejer sig om nedslag i formueskatten for fysiske erhvervsaktiver, og det blev ved anden behandling begrundet i, at der nu sker en inddeksering, som vil betyde et lidt større grundlag for formuens opgørelse. Jeg undrer mig stadig over, at man så også vil have et større nedslag i 1982, og det nedslag, man

[Stavad]

har fået vedtaget for 1983 og fremover, kan i hvert fald ikke begrundes i de stigninger, der sker i formuen. Men på trods af det vil socialdemokratiet stemme for.

Det, der har været det store spørgsmål imellem anden og tredje behandling, er genvundne afskrivninger. Der har været deputationer, som har fremført, at det er urimeligt, at man kan blive beskattet af et beløb, som man rent faktisk ikke har fået afskrivning for ved de genvundne afskrivninger. Men hvis man mener, at der er saglighed i, at man skal have afskrivning i faste priser, altså løbende indeksreguleret, for de investeringer, man foretager, så må det være rimeligt, at man benytter nøjagtig de samme principper ved genvundne afskrivninger. Der er altså god sammenhæng også på det område i forslaget.

Så har der været nogle spørgsmål om dobbeltbeskatning i relation til vores kapitalvindingsbeskatning. Vi havde jo i går til første behandling ændringer i denne lovgivning om dobbeltbeskatning – der er optrykt et bilag i tillægsbetænkningen, som opridser problemstillingen – og hvis folketinget viser vilje til at gennemføre den lovgivning, der blev førstebehandlet i går, så skulle der ikke være de problemer i den relation, som man forsøger at ride op.

Alt i alt må vi vurdere, at det er et forslag, som vil fremme investeringerne, som virkelig er en hjælp til vores erhvervsliv – vores investeringer erhvervsliv vel at mærke. Erhvervsvirksomhederne får intet ud af denne lovgivning, hvis de ingenting foretager sig, men hvis de er aktive og investerer, så får de de nye afskrivningsregler at regne ud fra fra 1982, som betyder, at de får afskrivning af faste priser på et indekseret grundlag. Vi håber, at det kan afstedkomme nye investeringer samt mere beskæftigelse i investeringsfasen og også nye arbejdspladser i virksomhederne, og derfor skal jeg på socialdemokratiets vegne tilsige vores tilslutning til forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Forslaget, som vi nu har til tredje behandling, er ganske givet blevet bedre undervejs. Jeg skal for mit vedkommende henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling og ved anden behandling forleden dag, og den forskel, der var i det, jeg kunne sige ved de to

behandlinger. Her skal jeg blot pege på, at det er lykkedes at få klaret igennem, at afskrivningsprocenten for driftsmidler forbliver 30 pct., at skibe kommer med, at der gives nedslag i formueansættelsen for så vidt angår driftsaktiver, og også, kan jeg føje til, at afskrivningsgrundlaget er blevet ændret. Man kan således sige, at der er gode ting i forslaget.

Men der er spørgsmålet tilbage – hr. Stavad var inde derpå – om de genvundne afskrivninger. Det er således, at man kan komme ud for – det vil der måske være mange der kommer ud for, hvis det her bliver lov at man beskattes af mere end det, der er afkrevet, og det kan ikke være rigtigt. Det har vi peget på som noget, man må have afklaret, men det har man ikke kunnet få. Endelig er der spørgsmålet om, at der for formuebeskatningens vedkommende – selv om det er blevet bedre ved, at man har gennemført nedslaget for driftsaktiver – alligevel bliver det tilbage, at man kommer til at betale større formueskat i kraft af indekseringen af rest-saldiene.

Der er i bedste fald en række forhold, der er uafklarede, selv om vi har haft udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Spørgsmålet om, at man kan komme ud for dobbeltbeskatning, består, indtil vi har fået afklaringen af spørgsmålet om beskatning af faste ejendomme, de forslag, vi havde til første behandling i går. Derfor vil jeg sige, at det forslag, vi drøfter her, ikke burde være fremmet, før vi havde fået klaret forholdet til beskatning af fast ejendom af. Det burde i det hele taget have været grundigere overvejet. Ministeren har i tillægsbetænkningen givet udtryk for, at han har ting under overvejelse, bl. a. regler om, at sælger/køber af driftsmidler skal anvende samme beløb henholdsvis som grundlag for afståelsesbeskatningen og som afskrivningsgrundlag.

Altå har vi ingen klaring af disse forhold, og det er én af grundene til, at vi har fundet, at lovforslaget ikke er modent til at blive lov. Det er et spørgsmål, om man ved denne lovgivning kommer til at købe katten i sækken, og det er i hvert fald ikke noget, vi vil være med til. Det er et spørgsmål, om det kommer til at skade erhvervslivet i en række forhold, mere end det vil komme til at gavne det. Det håb, som hr. Stavad udtrykte, om, at det vil komme til at gavne dem, der vil investere, er

[Hagen Hagensen]

der i allerhøjeste grad grund til at sætte et spørgsmålstegn ved, det gælder i særlig grad behandlingen af de genvundne afskrivninger.

Udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling har været klart utilfredsstillende, det har det konservative folkeparti givet udtryk for i tillægsbetænkningen. Vi har derfor måttet nå til simpelt hen at sige, at vi ikke kan tage medansvar for denne lovgivning, og vi vil derfor undlade at stemme.

Anders Poulsen (V):

De ændringer af afskrivningsloven, der om lidt vedtages her i folketinget, indeholder jo både surt og sødt, både godt og dårligt.

Det gode, det er bl. a. den pristalsregulering af afskrivningsbeløbene, som foretages, hvorved de årlige afskrivningsbeløb sættes i et mere rigtigt forhold til genanskaffelsespriserne. Jeg synes også, der under det gode er grund til at fremhæve den forbedring af formuenedslagene for erhvervsaktiver, der kom ind ved andenbehandlingen. Hr. Stavad var mere kritisk over for dette. Jeg synes, der kan være grund til at sige her ved tredjebehandlingen, at det initiativ, det radikale venstre tog på dette område, priser vi.

Af de dårlige sider, der nu bliver vedtaget, kan der være grund til ved tredjebehandlingen at fremhæve de meget komplicerede regler, der på nogle områder næsten får formyndersk karakter. Jeg tænker i den forbindelse på nødvendigheden af, at der opbygges et specielt EDB-kartotek hos de centrale myndigheder for at holde styr på bygningsafskrivningerne. Jeg ved godt, at skatteministeren i sin begrundelse for dette har været fremme med, at det jo også var af hensyn til erhvervslivets vel, at man oprettede dette kartotek, men jeg mener ikke, det er en begrundelse, der er holdbar. Erhvervslivet, erhvervsvirksomhederne, kan naturligvis ikke gøre deres skattetilsvær afhængigt af oplysninger fra det pågældende kartotek.

Endelig er der under de dårlige ting grund til at sige, at den mangel på oversigt over konsekvenserne på bygningsafskrivningsområdet, som bliver en følge af vedtagelsen her – det er også fremført af erhvervslivets deputationer under udvalgsarbejdet – tror jeg i modsætning til hr. Stavad vil få den virkning, at mange erhvervsvirksomheder vil undlade at gå ind i visse nyinvesteringer. Det

må være ret åbenbart, at når en erhvervs virksomhed skal operere med meget små fortjenstmargener, så må den, før den går ind i en stor investering, nødvendigvis kunne overse alle konsekvenser af at gå ind i den pågældende investering, og det er ikke muligt efter gennemførelsen af dette lovforslag. Det er ikke muligt efter gennemførelsen af den realbeskatning, der ligger heri. Det er i og for sig ikke så meget princippet om realbeskatning, der medfører disse negative virkninger, det er den mangel på gennemsigtighed for investoren, der er en konsekvens af gennemførelsen af dette system.

Jeg vil godt sige om udvalgsarbejdet, at det er nedslående, det er næsten paradoksalt, at når vi i udvalget sidder og arbejder med så alvorlige ting, som der her er tale om – vi modtager en deputation, der har grene ud i hele det danske erhvervsliv, der kommer med en meget alvorlig påpegning af de komplicerede konsekvenser, jeg har nævnt her – så afstedkommer det i første omgang, at vi vel var enige om – sådan forstod jeg det – i udvalget, at nu ...

Formanden:

Man må ikke referere fra udvalgsarbejdet.

Anders Poulsen (V):

... vel. Det blev påvist, at der var behov for en langt dybere gående gennemarbejdning af disse problemer, og jeg mener ikke, at vi har fået den fornødne tid under udvalgsarbejdet til at komme til bunds i disse ting. Jeg synes, det virker nedslående, at der ikke har været den fornødne tid til at få belyst de forskellige konsekvenser, få sat dette problem med dobbeltbeskatning på plads, få gennemlyst hele dette store kompleks af virkninger, som vi vel alle er enige om kunne indeholde nogle positive ting i retning af forbedrede vilkår for nyinvesteringer og dermed gunstige virkninger på beskæftigelse og på produktion.

Under de forudsætninger, der har været gældende her, må jeg sige på venstres vegne, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi vil derfor undlade at stemme her ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Tastesten (S):

[Tastesten]

Jeg må klart afvise den kritik af udvalgsarbejdet, der er rejst af hr. Hagen Hagensen og hr. Anders Poulsen. Dette lovforslag har fået en meget grundig udvalgsbehandling hele vejen igennem, og mellem anden og tredje behandling blev der indkaldt til nyt møde, hvor man fik lejlighed til at stille alle de spørgsmål, man ville, hvor man fik lejlighed til at oversende et par henvendelser, vi havde fået udefra, til kommentarer hos ministeren.

Der var svar på disse spørgsmål, og der var svar på disse henvendelser i et møde tirsdag kl. 17.00. Det blev tilbudt udvalgsmedlemmerne, at de kunne få en pause til vurdering af disse ting. Der var også mulighed for at kalde ministeren til samråd i et møde senere tirsdag aften, for at vi kunne vurdere tingene og der kunne blive mere tid til det. Det ønskede man ikke. Man ville så foretrække, at vi gjorde os færdige kl. 17.00, og det respekterede jeg som formand for udvalget. Derfor må jeg afvise den kritik, der er rejst.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det er kedeligt, at vi igen skal have en lille debat om, hvad der er foregået tidsmæssigt i skatte- og afgiftsudvalget. Formanden kan ikke tilbagevise den kritik, der er fremkommet deraf.

Det var klart aftalt fredag i sidste uge, at vi skulle vente til det ordinære møde onsdag og få oplysningerne frem. Da vi kom her tirsdag, havde formanden uden at give os meddelelse indkaldt til et møde kl. 17.00, og til dette møde forelå besvarelser fra ministeren ikke. De kom under mødet. Nogle af os måtte erklære, at vi ikke kunne være til stede senere på aftenen – det er korrekt – da formanden ville udsætte mødet. Men vi fik papirerne, omfangsrige bilag, under mødet, og ca. 5 minutter efter, at de var omdelt, besluttede et flertal i udvalget, at nu skulle der afgives betænkning.

Under disse forhold måtte vi afstå fra at gøre mere derved og har tilkendegivet vores stilling her i dag. Det er ikke en rimelig måde at behandle os på. Foreløbig kan jeg sige, at der var aftalt en anden måde at gøre det på, og dernæst blev der ikke givet tid til, at man i hvert fald kunne nå at læse bilagene

med omfangsrige skemaer igennem. Sådan er forholdene, og de er langtfra tilfredsstillende.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg må bekræfte, at der forelå en sådan aftale fredag. Hvad der er sket i den mellem-liggende tid, inden vi kommer frem til tirsdag, har jeg ikke stor interesse i at grave i. Jeg ved ikke, hvor ansvaret for dette skal placeres: hos formanden for udvalget eller hos ministeren. Det har jeg ikke noget kendskab til og som sagt ingen interesse i at grave i. Jeg må blot konstatere, at gennemarbejdningen af dette lovforslag ikke er blevet så tilbundsgående, at vi kan medvirke til lovforslagets gennemførelse.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Der skal i hvert fald ikke være nogen tvivl om ansvaret. Ansvar for, at mødet ledes under saglige former, og at det får et rimeligt forløb, ligger hos formanden. Man skønnede i sidste uge, at man ikke kunne få svar på de henvendelser, det drejede sig om, før ved et møde onsdag, men vi ville gerne fremme sagen – enhver ved, hvordan forholdene er i den periode, hvor folketinget skal gøre sit arbejde færdigt – og vi fik de oplysninger i løbet af tirsdagen. Mødeindkaldelsen fandt sted tirsdag formiddag. Ved medlemmernes ankomst var man vidende om, at der ville blive det møde senere på dagen. Jeg må sige til hr. Hagen Hagensen, at vi ved jo alle, at i den periode, hvor folketingsarbejdet lakker mod slutningen, har man – ikke mindst i skatte- og afgiftsudvalget – en vis arbejdsbyrde, som man må tage højde for for at kunne gøre tingene færdige og for at kunne få arbejdet gjort forsvarligt.

Formanden:

Der er bedt om en ny runde af korte bemærkninger. Jeg håber, det bliver den sidste.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg takker hr. Tastesen for denne bekræftelse på, at der forelå en sådan aftale. Jeg regner også med, at hr. Tastesten vil bekræfte, at der ikke blev givet varsel til dem, afta-

[Anders Poulsen]

len var indgået med, før man brød den pågældende aftale.

Hagen Hagensen (KF):

Det skal blot være ganske klart, at materialet til mødet tirsdag kl. 17 forelå ikke i løbet af dagen, det fremkom under mødet. Man måtte oven i købet bytte om på dagsordenen for at vente på, at det kom frem. Selv om vi skal være til rådighed for tinget, stort set når det skal være, så må man, når en klar aftale er indgået om, at det skal behandles i et møde onsdag, have lov til at disponere over sin tirsdag aften. Det havde jeg bl.a. gjort – i tillid til, at hr. Tastesten naturligvis overholdt en indgået aftale. Det gjorde han ikke. Han trumfede udvalgsbetænkningen igennem på et tidspunkt, hvor vi end ikke havde fået mulighed for at gennemlæse bilagene ordentligt. Det kunne man ikke gøre på den tid. Forholdet er det, at ministeren ikke havde givet fyldestgørende svar på det materiale, der var sendt over. Det er en klart utilfredstillende måde at arbejde på.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg vil bare sige, at selvfølgelig har jeg ikke brudt nogen aftale. Det er således, at jeg som formand for udvalget kan indkalde udvalget til møde på de tidspunkter, som jeg finder mest passende, og så er det udvalgets flertal, der afgør, hvorvidt en sag skal fremmes eller ej, for at man kan blive færdig.

Rahbæk Møller (SF):

Denne sag illustrerer de borgerlige partiers ganske umættelige grådighed. I den oprindelige form var der tale om en erhvervsstøttelov, men dog med en vis balance, selv om der langt fra var tale om en balance, som SF kunne tilslutte sig. I den form, hvori lovforslaget nu foreligger, er selv denne delvise, beskedne balance væk. Der er tale om en ren erhvervsstøttelov. Alligevel forsøger de borgerlige partier at presse citronen yderligere.

Sagen er den, at de gerne vil have afskrivningerne – det, man kan trække fra – indekseret, dvs. pumpet op af inflationen, men de vil ikke drage den logiske konklusion, at så må genvundne afskrivninger – det, man skal lægge til – naturligvis også indekseres. Jeg må konstatere, at regeringen indlysende er

villig til at sælge ud et meget langt stykke, men at den dog sætter en grænse et sted. Derimod er der absolut ingen grænse for højrepartiernes umættelige grådighed på de besiddendes vegne.

Socialistisk folkeparti vil stemme imod dette lovforslag. Selv om det altså ikke kan tilfredsstille de borgerliges grådighed, er der tale om en renlivet erhvervsstøttelov, som vi langt fra kan støtte.

Glistrup (FP):

Statsministerens forestillingsverden er som bekendt særdeles begrænset. Stort set indskrænker han sig til at gentage og gentage nogle meget overfladiske flokler, som ikke har noget at gøre med sammenhængene i den økonomiske alvor, vi står i, særdeles stereotyp. Men imellem det må der selvfølgelig også komme noget, der er rigtigt, og en af de ting, der er rigtige i disse faste, stadigt gentagne udtalelser fra statsministeren, er, at han taler om de 7 magre år, med en bibelallusion, altså med andre ord de år, hvor statsministeren har siddet som statsminister. Det er fuldstændig rigtigt, at den politik, som den nuværende regering i de sidste 7 år har stået i spidsen for, har ført os ud i 7 magre år. Den har ført til den ene katastrofe efter den anden, hvoraf en af de alvorligste er det drastiske fald, som erhvervsinvesteringerne i det land har været igennem i de senere år.

Så sent som i det oplæg fra formandskabet til det økonomiske råd, som vist skal diskuteres her engang på tirsdag, findes der nye statistiske oplysninger, som bekræfter dette. Jeg henviser til rådets formandskabs oplæg, kapitel 3, side 11–15. Heraf fremgår, hvordan dansk konkurrenceevne på det helt, helt afgørende punkt, der hedder erhvervsinvesteringer, svækkes – både absolut og i forhold til, hvordan det går i vores konkurrentlande.

Dette er årsagen til, at vore børnebørn kan komme til at leve i en gældsslavetilværelse, at vi ikke kan komme til at have anstændige sociale og sundhedsmæssige tilstande i dette land. Derfor er det så uhyre vigtigt, at alt, hvad der kan gavne erhvervsinvesteringerne, virkelig bliver fremmet. Det er sagen, og det er den afgørende sag. Den skal fremmes. Om så formanden for skatteudvalget vil have møde kl. 5 om eftermiddagen eller kl. 5 om morgenen, så skal de

[Glistrup]

sager presses igennem til afgørelse. Her står formanden med fuld klarhed over, hvad der kan ske her i Danmark, når vi er kommet til næste mødedag i dette folketing, hvor SFs landsmøde er forbi, og hvor hele spillet kan tumle omkuldet og man eventuelt kan risikere, at forslaget ikke kan gennemføres i den fornuftige form, det har i øjeblikket – det er overvejende fornuftigt, hvad der foreligger i øjeblikket – idet folketingets arbejde måske mere eller mindre går i stå. Derfor flytter formanden helt fornuftigt mødet fra om onsdagen, der kun kunne have ført til en betænkningssafgivelse med henblik på behandling engang 5–8–10 dage ind i den nye tid, der indvarsles, når SFs landsmøde skilles kl. 16 på søndag, til om tirsdagen, så vi kunne nå at få behandlingen nu.

Hvad gør så de partier, der påstår, at de skulle være regeringsduelige som et alternativ til den ulykkelige fallitregering, vi har i øjeblikket, når det er landets erhvervsinvesteringer og det hele, der står på spil? Ja, de hænger sig i, at de er fornærmede over nogle tekniske detaljer. De kan virkelig ikke nå at tage stilling til, om vi skal føre en red Danmark-politik eller ej, så de undlader at stemme med hensyn til det, der vitterlig er en positiv forbedring – fuldstændig på linje med den holdning, som de har taget også ved tidligere sager i dag og ved andre sager. Det er dem, der tror, at de kan regere landet. De kan ikke mande sig op til at sige ja eller nej. De kan ikke sige ja til noget, der i den grad er overvejende positivt over for en afgørende katastrofe, men hænger sig i, at der ikke har været tid nok til, at de har kunnet læse alle bilagene. Det er ikke med den holdning, vi frelser Danmark fra den statsbankerotsafgrund, som vi er på vej til.

I virkeligheden burde der stå i grundloven, at det folketingsmedlem, der undlader at stemme, skal nedlægge sit mandat, for vi er valgt herind for én eneste ting, nemlig for at sige ja eller nej. Det må i hvert fald være minimum for udbetaling af folketingsløn til et menneske, at vedkommende kan sige ja eller nej til de forslag, der forelægges ham. Han skal helst kunne mere. Men ikke engang det minimum på et så afgørende punkt som det, vi behandler her, kan man altså leve op til fra partier som venstre og konservative.

Det, som er blevet afsløret under debatten om denne væsentlige sag, er faktisk noget,

som bekræfter fremskridtsmanden Hilmar Baunsgaards udtalelser i går. Det er ikke den hr. Baunsgaard, der kommer på talerstolen nu her engang efter mig, men det er altså én, der efterhånden har fået det hele på afstand og kan se, hvordan det er blevet totalt ødelagt, fordi der er ført en politik af den type, som de gamle partier her i denne sal i og for sig kan gå hånd i hånd med.

Selvfølge skal vi kunne finde frem til at sige ja eller nej. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at dette forslag umiddelbart vil have den virkning, at der kommer noget gang i det, som ellers er ved at sætte Danmark i stå i en så uhyggelig grad, som forholdet faktisk er i øjeblikket, ved at der skabes et generelt bedre erhvervs klima både for Loke og for Thor, for alle, som kan iværksætte investeringer. Ikke noget med denne selektive pamperehvervsfremmestøtte, som man ellers plejer at excellere i fra regeringens side, men virkelig noget, som fornuftigt kan gavne.

At der så er nogle skønhedspletter – ganske store skønhedspletter – forbundet med det, det er trods alt underordnet. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at alt i alt vil klimaet for investeringer i dansk erhvervsliv være bedre, når dette forslag er vedtaget, end forholdene er, så længe dette forslag ikke er vedtaget. Det må være det eneste saliggørende, og det må føre til, at man stemmer ja til dette forslag – ikke, at man tager det vattede standpunkt at sige: jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre, jeg undlader bare at stemme.

Jeg anbefaler kraftigt, at man stemmer ja til lovforslaget.

Bollmann (CD):

Jeg skal på CDs vegne beklage, at et godt forslag til en nødvendig forbedring af afskrivningsreglerne – et forslag, der endda er forbedret ved anden behandling – alligevel er resulteret i dette, der ligger her i dag.

Vi må altså konstatere, at der ikke har været den fornødne tid til at gøre arbejdet færdigt. Jeg vil ikke diskutere mødetider eller læsepauzer med hr. Glistrup eller andre, men der ligger rent faktisk bilag, som ikke er kommenteret – et bilag, der måske indeholder løsningen på nogle af de udestående problemer, som andre også har været inde på. Jeg siger måske, for vi ved det ikke, vi har ikke fået ministerens kommentarer. I stedet

[Bollmann]

for har vi i betænkningen fået nogle vage formuleringer om, at ministeren måske engang vil foretage nogle overvejelser.

Vi erkender, at der er sket forbedringer i afskrivningsreglerne, og derfor vil vi naturligvis ikke stemme imod forslaget. Men vi kan heller ikke med den fremgangsmåde, ministeren her har valgt, stemme for lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Måtte jeg lige i anledning af de ord, der faldt om Hilmar Baunsgaard heroppefra, komme med et par bemærkninger til indledning.

Nu er vi jo i den situation, at han ikke selv kan tage til genmæle mod det, som jeg vil kalde bagtalelse af ham. Derfor skal jeg blot erindre dette ting om, at der var ingen politikere, der kraftigere end netop Hilmar Baunsgaard tog afstand fra fremskridtspartiet og alt dets væsen, da han sad herinde, og det gør han fortsat.

Måtte jeg om selve lovforslaget sige, at jeg er enig i mange af de betragtninger, som hr. Glistrup kom med heroppe. Jeg skal fremhæve fra betænkningen, at når dette lovforslag er vedtaget, vil risikovillig kapital blive noget mere villig til at søge over i erhvervsinvesteringer end i de passive investeringer i pantebreve og andet. Dette er meget væsentligt

Jeg deler også betragtningerne om, at det vil være en fantastisk situation, om venstre og konservative virkelig opretholder deres meddelelse om, at de ikke kan stemme for lovforslaget. Jeg skal anbefale lovforslaget om afskrivninger, som det nu foreligger. Efter de oplysninger, jeg har fået, vil loven blive hjulst med tilfredshed af en række erhvervsorganisationer. Ingen af dem er vel fuldstændig tilfredse, men loven i den foreliggende form betragtes som et fremskridt af organisationerne. Det gælder organisationer både for det store erhvervsliv og for det lille erhvervsliv og for de egentlige fremstillingsvirksomheder samt de mere formidlende erhvervsorganisationer.

Det problem, der har været oppe til drøftelse her mellem anden og tredje behandling, og som nu benyttes af venstre og konservative til at sige, at de ikke kan finde ud af, hvordan de skal stille sig, er problemet vedrørende genvundne afskrivninger. Det er jo

et problem, der ikke mindst har interesse for landbruget. Jeg vil i den forbindelse anbefale, at man, før man går ind i en yderligere diskussion, læser det bilag, der følger med tillægsbetænkningen. Så har man dog fast grund under fødderne i sin diskussion.

Jeg tror, det vil være en korrekt opgørelse af situationen, specielt hvad angår landbruget, at hævde, at lovforslaget i en række tilfælde vil medføre et lavere beskatningsgrundlag end efter gældende lov, nemlig når der bliver tale om moderate prisstigninger i forhold til købsituationen. Det er jo netop situationen for landbruget med de vigende priser på landbrugsejendomme. Derfor vil de nye regler i en række tilfælde – og jeg gætter på, at det er en lang række tilfælde – medføre en bedre stilling for landbruget. At de senere, når der bliver tale om meget store prisstigninger i forhold til købsprisen, vil medføre, at man har et skattetilsvær, finder jeg rimeligt. Jeg kan ikke undlade at føje til: det menneske, der tjener på sådan et salg, henter sin ekstrapris hos et andet medlemmenneske, og det er dette andet medlemmenneske, der sidder tilbage med smerten og skal forrente en meget høj pris. Vil loven virke blot en lille smule hæmmende på urimelige prisstigninger, så har den også en god virkning på dette område.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, at daværende folketingsmand Hilmar Baunsgaard, både da han sad som statsminister og senere, kraftigt modsatte sig fremskridtsbevægelsens initiativer, der kunne have ført til, at Danmark ikke havde været i den vanskelighed, vi er i nu, men havde været et paradisisk lykkeland, hvis de var blevet vedtaget tilbage i begyndelsen af 1970'erne. Men det var ikke det, jeg talte om. Jeg talte om den Hilmar Baunsgaard, ved hvis fødder jeg sad i går på Børsen og hørte, hvad han sagde halvanden time i træk. Det var en ren fremskridtstale, som vi får en svag aflans af i dagbladet B.T.s hovedleder i dag under overskriften: »Den bagkloge Baunsgaard«. Der står:

»Vi har ikke sejret ad helvede til. Vi har svigtet ad helvede til. Denne pinagtige selverkendelse er tidligere statsminister Hilmar

[Glistrup]

Baunsgaard kommet frem til Politikkerne skulle have fulgt advarslen i 1971.«

Men det gjorde de ikke, og derfor er kuren nu meget hård med lønnedgang på 10–15 pct.

Dagbladet B.T. kommenterer: »Ældre, afgående politikere har lov til at sige, hvad de vil, fri af alle politiske hensyn. Men det er alligevel et påfaldende klarsyn, der rammer folk som Hilmar Baunsgaard og K. B. Andersen. Det rejser et par pinlige spørgsmål til besvarelse.

Vidste de dengang, hvad der skulle gøres, og handlede de mod bedre vidende?»

Her er svaret ganske klart: ja, de handlede mod bedre vidende i stemmekøbspolitik, for fremskridtspartiet fremhævede dengang, hvad der skulle have været gjort. Var det gjort, så havde vi ikke i dag diskuteret en ændring af afskrivningsloven, for så var den indkomstskat, der ødelægger dette land, tolt væk og fjernet, og alle skattevæsenets papirer var brændt.

Men nu skal vi altså se at redde, hvad redes kan. Der reddes altså noget ved at stemme ja. Vi forbedrer afskrivningsklimaet ved at ændre loven om de skattemæssige afskrivninger. Men der er ikke nogen som helst tvivl om, at alt det her kunne vi have undgået.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Glistrups indlæg nu er egentlig så afslørende for påstanden, at det ikke burde være nødvendigt, at jeg fremhævede det. Fremskridtspartiet kom ind i 1973. Den situation, som Hilmar Baunsgaard beskriver, er 1971. Hvad sker der i 1971: et totalt skifte i dansk politik. VKR-regeringen mangler ét mandat i at kunne fortsætte, til trods for at man sammenlagt havde flere stemmer, end den regering kunne støtte sig på, der kom til. Det var den regering, der nægtede at fortsætte den nødvendige oprydningspolitik.

Hr. Glistrup taler om, at hvis man havde fulgt fremskridtspartiets ønsker, da det kom frem – sådan må det jo være – så havde man i dag ikke haft nogen indkomstskat. Det er netop disse overdrivelser, der gør, at fremskridtspartiet hidtil ingen indflydelse har haft i dansk politik. Ingen kan drive et moderne velfærdssamfund uden indkomstpøolitik. Det

er totalt nonsens at påstå, at noget fornuftigt menneske skal kunne gå ind for det. I hvert fald kan jeg garantere for, at det kunne Hilmar Baunsgaard aldrig drømme om.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Glistrup, men jeg gør opmærksom på, at det er forslaget til lov om ændring af afskrivningsloven, der er til tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Bernhard Baunsgaard taler om nonsens og samtidig nævner det, som fremskridtspartiet kraftigst er gået ind for, nemlig at der skal være indkomstpøolitik i et moderne samfund, så må det stå for hans egen regning. Det er de radikale, der har nedstemt fremskridtspartiets indkomstpøolitiske initiativer her. Vi går ikke imod indkomstpøolitik, men vi går imod indkomstskat. Intet moderne velfærdssamfund kan drives på en fornuftig måde med indkomstskat. Men det er noget helt andet end indkomstpøolitik.

Hr. Bernhard Baunsgaard henviser til, at Hilmar Baunsgaard talte om 1971.

Ja men det var jo lige det år, hvor fremskridtsbevægelsen blev stiftet, den 30. januar 1971, og hvor vi virkelig havde vind i sejlene. Det havde vi, fordi hr. Hilmar Baunsgaards regering på det pågældende tidspunkt var den, der værst havde ødelagt samfundet ved at forøge indkomstskatten og derigennem førte frem til, at vi er kommet i den investeringskrise, som fører til, at vi behandler lovforslag nr. L 131 i dag. Det var netop årene fra 1968 til 1971, der afgørende ødelagde Danmark – meget mere end hvad der skete i disse pjatterige overgangsår fra 1971 til 1973, som hr. Bernhard Baunsgaard nu hænger sig i. Al statistik viser, at det var i årene 1968 til 1971, tingene kæntrade; det var dér, vi førtes frem til den krise, som vi nu befinder os i – fordi vi ikke har haft styrke nok i fremskridtspartiet til at hindre det – og som fører direkte over i det lovforslag, som vi nu om lidt skal stemme om, som skal lappe lidt på problemet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

[Bernhard Baunsgaard]

VKR-regeringen gik af i 1971, to år før fremskridtspartiet kom herind og kunne få indflydelse på politikken. I dag at hævde, at man bare skulle have gjort, hvad fremskridtspartiet sagde i 1971, ja men det er nonsens. Dels havde VKR-regeringen på daværende tidspunkt ikke den parlamentariske basis, dels var fremskridtspartiet ikke herinde. På intet tidspunkt kunne nogen, der har været valgt af det radikale venstre, drømme om et velfærdssamfund, der ikke havde indkomstbeskatning.

Formanden:

En kort bemærkning til hr. Glistrup. Derefter vender vi tilbage til den sag, der er på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er jo netop derfor, vi er i den situation, at vi ikke mere har noget velfærdssamfund eller er på vej til at få ødelagt velfærdssamfundet, fordi de radikale og de andre gammeltænkerpartier ikke kan drømme om at fjerne den velfærdssamfundsdræber, som indkomstkatten er. Det bekræfter det, Hilmar Baunsgaard sagde i går på Børsen.

Nu siger hr. Bernhard Baunsgaard, at det kunne man virkelig ikke tage hensyn til i 1971, for fremskridtspartiet var ikke på Christiansborg. Ja men det er jo lige præcis det, som vi bestandig har påpeget, at I, der sad inde på Christiansborg i 1971, ikke lyttede til, hvad der skete ude i samfundet. Det er ikke forbudt, når man er folketingsmedlem, at se de rørelser, der er i samfundet. Hvis man bare havde læst aviser, set fjernsyn el.lign. i 1971, så ville man have vidst, at der var noget, der hed fremskridtsbevægelsen, at der virkelig var en løsning på landets problemer.

Nu er det blevet sværere at løse dem, men forhåbentlig kan vi nå nogle skridt frem i den retning. Det er helt forkert historie, det er historieforfalskning, det, som hr. Bernhard Baunsgaard her fremfører.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man kunne jo have lyst til at fortsætte den interessante debat. Jeg vil spørge hr. Bernhard Baunsgaard: hvad var det for en nødvendig oprydningspolitik, som VKR-regerin-

gen have påbegyndt, og som den ikke fik fuldført? Jeg har indtil dato ikke kunnet øjne nogen, i alt fald ikke på det økonomiske område. Jeg har ikke så megen sympati for det andet, man i øvrigt gennemførte, fordi man ikke beskæftigede sig væsentligt med de reelle, økonomiske problemer.

Jeg er da enig med hr. Glistrup i, at det ikke er gået så godt siden. Det er vi vel alle sammen enige om, men jeg mener nu ikke, det er indkomstkattens skyld. Jeg mener, den har en del af skylden, og jeg mener, vi bør ændre indkomstkatten, således at den bliver mere enkel, bliver mere retfærdig, bliver mere acceptabel for den enkelte borger, og sådan at den ikke har de omgåelsesmuligheder, som er i øjeblikket. Så tror jeg mange ting kunne være nået.

Men tilbage til forslaget om ændrede afskrivningsregler. Vi har klart skrevet i betænkningen, at vi ønsker at stemme for forslaget, og vi er dybt bekymrede over, at partier som konservative, venstre og CD ikke kan stemme for et forslag, hvorom væsentlige organisationer har sagt: det må I sørge for bliver gennemført. Man tager den stilling, at man ikke vil være med til at gennemføre dette. Jeg er enig med hr. Glistrup i, at det er sørgeligt. Det er sørgeligt for det almindelige samarbejde i folketinget om væsentlige ting, at man af rent politiske hensyn undlader at stemme for noget, som man selv har arbejdet for i lang tid og selv har ønsket skulle gennemføres, fordi der er en lille detalje – som for nogle kan være væsentlig, erkender jeg, men en lille detalje i øvrigt – som ikke er med i nærværende forslag. Jeg mener, vi bør have så megen tillid til skatteministerens ord og til skatteministerens forslag desangående, at vi tror på, at det bliver ændret, således at vi ikke får denne dobbeltbeskatning. I alt fald til dato synes jeg ikke, at skatteministeren giver os grund til at tro, at det ikke vil blive fjernet. Noget andet var, hvis vi kunne sige: ja men vi er blevet snydt førhen af ministeren. Men det har vi endnu ikke oplevet. Derfor mener jeg, at vi bør have tillid til, at det vil blive ændret.

Jeg synes, det havde været glædeligt, om vi på dette område kunne have haft et væsentligt flertal i folketinget, både fra venstre og højre side, på et område, hvor vi alle sammen har ønsket at der skulle ske ændringer. Jeg har overhovedet ikke kunnet forestille

[Arne Bjerregaard]

mig, at de partier ville tage den stilling, som de nu tager i dag.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Det er naturligtvis hr. Arne Bjerregaards og hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om organisationernes stillingtagen til lovforslaget, der kalder mig herop. Jeg forstår, at man mener, de har anbefalet vedtagelse af dette. Vi har jo fået bilag 32 fra en lang række af organisationerne. Det drejer sig om Erhvervenes Skatteudvalg, det drejer sig om Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, det drejer sig om De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger og endelig Dansk Erhvervsgartnerforening. I den henvendelse hedder det bl.a.:

»De foreslåede regler indebærer en ukendt og fuldstændig uoverskuelig beskatning.« Det hedder videre: »Hvis forslaget gennemføres, vil resultatet blive, at organisationer og rådgivere må fraråde visse virksomheder at foretage bygningsafskrivninger.« Det kan dog ikke hjælpe på investeringslysten. Det hedder sluttelig i henvendelsen: »Så komplicerede regler kan man ganske enkelt ikke være bekendt at byde skatteyderne.«

Jeg kan heri ikke læse nogen anbefaling af vedtagelse af dette lovforslag. Til den sidste bemærkning om, at så komplicerede regler kan man ikke være bekendt at byde skatteyderne, må jeg sige, at jeg har med interesse noteret mig hr. Glistrups omfavnelser af dette forslag og næsten omklamring af skatteministeren i forbindelse med dette lovforslag. Jeg må nok sige, at hr. Glistrup i de bemærkninger, han gjorde, overspillede i en sådan grad, at der slet ikke er nogen realistisk mulighed for at gå ind i en fornuftpræget debat med hr. Glistrup om dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg indrømmer, at der var kort tid til at sætte sig ind i bilagene, men jeg tror alligevel, hr. Anders Poulsen skulle tage og læse de bilag, der bl.a. er kommet fra Industrirådet, før han betvivler, hvad jeg har sagt om organisationerne.

Jeg har i øvrigt en kort bemærkning til hr. Arne Bjerregaard om den nødvendige opryd-

ningspolitik. Det drejer sig bl.a. om indgrebet til gavn for miljøet gennem adgangen til skov og strand. De arealer skulle ikke udnyttes af privatøkonomiske interesser. Afskaffelse af censuren – jeg ved godt, at hr. Arne Bjerregaard ikke er enig med mig på det punkt. Afskaffelse af indgrebet mod individet fra efterretningsvæsenernes side – noget, som senere er forsvundet. Og det gælder det »gilde«, som den socialdemokratiske regering startede straks i begyndelsen af 1970'erne som en foruddiskontering af de fordele, som EF-medlemskabet ville medføre – fordele, som jo ikke til fulde har vist sig at være realistiske.

Formanden:

Jeg gør igen opmærksom på, at på dagsordenen står tredje behandling af et forslag om afskrivningsloven.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det forslag er nødvendiggjort af det gilde, hr. Bernhard Baunsgaard nu omtaler, som begyndte, da H. C. Hansen døde i 1960, og som accelererede kraftigere end på noget andet tidspunkt, da hr. Hilmar Baunsgaard regerede.

Jeg må skynde mig at trøste skatteministeren med, at det har absolut intet på sig, når hr. Anders Poulsen siger, at jeg vil til at omklamre eller omfavne eller befamle ham. Det vil jeg ikke, så det kan skatteministeren i hvert fald glæde sig over.

Når vi kommer til realitetsindholdet i det, som hr. Anders Poulsen sagde, så var det igen en belysning af, hvorfor dette lovforslag er blevet nødvendigt. Fordi man har ødelagt dette land. Hr. Anders Poulsen var så optaget af, hvad organisationerne mener. Det er jo det, der fører Danmark ud i ulykke, at vi i den grad har folk herinde, der ikke kan tænke selv, men åbenbart som venstre er præget af, at man skal vente på, hvad organisationerne siger, og så skal vi bare efterplapre, hvad organisationerne siger. Nej, vi skal have et helhedssyn på, hvad der gavner det danske samfund, og ikke hyppede særinteresse-kartofler, som organisationerne kommer med – hvad enten det er erhvervsgartnere eller nogle, der har en fjernere tilknytning til

[Glistrup]

kartofler. Det er aldeles afgørende, at vi ikke følger organisationerne.

Selvfølger det da rigtigt, at der er regler i det lovforslag, vi nu skal tage stilling til, som er mindre gode og er komplicerede i deres udformning. Det er noget, der vil kunne medføre urimelige beskatninger ved generationsskifte om 5-8-10-12-14 år eller noget lignende. Men det var noget, vi diskuterede ved anden behandling, hvor vi i meget vidt omfang lå på linje med ændringsforslaget fra venstre. Fremskridtspartiet gik længere end venstre i retning af at slette de komplicerede regler. Men i dag er det ikke mere tirsdag, i dag står vi ved tredjebehandlingen, og dér skal vor tale være: ja, ja eller nej, nej. Vores er: ja, ja.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Jeg skal ligesom andre ordførere beklage, at dette forslag ikke kan samle et meget stort flertal i folketinget.

Jeg vil først vende mig til socialistisk folkeparti. Det var mit indtryk, at vel havde man nogle reservationer over for hovedprincipperne om indeksering, men man var under visse forudsætninger interesseret i at medvirke. Nu har socialistisk folkeparti jo sparet sig selv for en pædagogisk indsats internt i partiet, da de kunne konstatere, at andre var villige til at stemme for dette forslag. Det beklager jeg i og for sig, fordi jeg tror, der også i socialistisk folkeparti ville være en klar forståelse for det, hvis man gjorde tilstrækkelig meget ud af at forklare sin hovedbestyrelse, sit årsmøde og sine medlemmer, at vi har brug for, hvis vi skal skabe mere beskæftigelse, at vi giver de erhvervsaktive, de risikoprægede investeringer forholdsvist bedre vilkår.

Vi har talt om i andre sammenhænge, at det har to sider. Det er også et spørgsmål om – og dér er socialistisk folkeparti jo hjemme – at andre typer af investeringer, mindre risikoprægede, mindre erhvervsaktive, skal have knap så stort et afkast.

Jeg vil også beklage, at den højre side i salen, repræsenteret i denne sag ved konservative, venstre og CD, ikke har kunnet mande sig op til at stemme for dette forslag, som jo er en af de større ændringer af afskrivningsreglerne siden 1957.

Grunden til, at man ikke vil, er åbenbart nogle formalistiske betragtninger om udvalgsbehandlingen og nogle indvendinger vedrørende beskatningen af de genvundne afskrivninger. Alle, der har beskæftiget sig med sagen, vil vide, at de politiske muligheder for venstre og konservative og CD for at lave om på dette var udtømte. Der var ikke mere at diskutere politisk. Der var ingen fra socialdemokratiets og fra de radikales og fra et udvalgsflertals side, der var indstillet på at gå på akkord med den principielle linje, der ligger i forslaget, at skal man indeksere afskrivningsgrundlaget, så skal man også indeksere grundlaget, der fører til beskatning af genvundne afskrivninger. Derfor er det ikke et spørgsmål om, hvorvidt man har haft tid til at læse bilag. Man vidste, hvad de politiske forudsætninger var, og man vidste jo også i sin sjæls inderste, at det var en mindre ting i den større sammenhæng, som hr. Glistrup – på enestående klar måde, synes jeg – har fremstillet det her i dag.

Jeg beklager, at vi ikke kan samle det brede flertal, men jeg må selvfølgelig glæde mig over, at et flertal er et flertal, og at man trods alt ikke fra den borgerlige side stemmer imod dette forslag. Det ville sandelig også være ejendommeligt, hvis det havde været tilfældet.

Hagen Hagensen (KF):

Nu er jeg ved at være i tvivl om, hvem det er, der klamrer sig til hvem, om det er skatteministeren, der klamrer sig til hr. Glistrup, eller om det er den sidste, der alligevel søger at klamre sig til skatteministeren.

Forholdet er jo det med denne lovgivning, at den skal være klar og i orden. Den skal være til at leve efter. Derfor er det naturligt at lytte til dem, der skal bruge loven, og dem, den kommer til at angå. Det er ikke et spørgsmål om organisationer, det er spørgsmålet om alle dem, der skal have nytte af loven. Problemet er, om de kan bruge loven. Hvis de ikke kan bruge den, som den kommer til at se ud, så er der grund til at stå af, således som vi har gjort det, på samme måde som venstre og CD gør det.

Når der er goder ved en lov og der er noget, der er ondt, ja, så må man vælge at stå af. Med hensyn til talen om, at alt skal være ja, ja og nej, nej, vil jeg sige, at det ville være

[Hagen Hagensen]

en lykke, hvis hr. Glistrup til daglig ville holde sig til det – så sparede vi megen tid i dette ting.

I øvrigt skal jeg undlade at sige mere om hr. Glistrup, bortset fra at jeg egentlig er ked af, at Folketingstidende ikke kan gengive den sprællemandsforestilling, han opførte, da han skulle tage stilling til, hvorledes bl.a. mit parti stemte. Det er synd, det ikke kan gengives. Der er tilfælde, hvor man mangler video. Det havde været rart at have her. Så tror jeg, det ville stå klart for alle, hvad det var for et paradenummer, hr. Glistrup lavede.

Til skatteministeren må jeg sige: der er ikke tale om, at vi ikke har kunnet mande os op. Tværtimod hører der virkelig overvejelse til at tage det standpunkt, vi har taget. Noget er godt, og noget er dårligt; så må vi tilkendegive, at vi ikke kan medvirke til dette. Det er ikke formalistiske betragtninger om et manglende udvalgsarbejde. Det er spørgsmålet om realiteter, ikke mindst vedrørende de genvundne afskrivninger. Skatteministeren kan nok så meget sige, at der intet var at opnå politisk. Hvad ved ministeren om det, så længe forholdet ikke blev undersøgt til bunds, så længe man ikke har fået den saglige udredning om alle de forhold, der er kommet frem? Den savner vi, og den savner vi stadig. Ministeren overvejer – jeg forstår ikke på dette punkt, men på andre – hvad der videre skal ske. Tvivlen er hos os. Derfor må vi sige: vi er ikke klar over, om dette gavner nok, eller rettere sagt: vi tvivler meget stærkt på, om det gavner, når alt kommer til alt. Derfor afstår vi fra at stemme.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg kan da trøste hr. Hagen Hagensen med, at verden slutter ikke med i dag. Der kan komme forbedringer senere hen. Det kan bare ikke nytte noget, at man venter med at stemme ja til et forslag, indtil alle ideelle fordringer, som hr. Hagen Hagensen stiller op til det, er opfyldt.

Når hr. Hagen Hagensen råder mig til, at min tale skal være ja, ja eller nej, nej, så skal jeg forsikre ham om, at det har den været i de 8½ år, jeg nu har været i folketinget. Jeg har ved enhver afstemning stemt ja eller nej – undtagen vedrørende lov om sociale bolig-selskaber, § 37, stk. 3. Den ene gang undlod

jeg at stemme, men ellers har det været ja, ja eller nej, nej.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren sagde, at SF tidligere havde været indstillet på at diskutere indeksering. Jeg vil godt præcisere, at i december var jeg villig til at diskutere det som et led i en fast aftale og som led i en større helhed. Men vi har aldrig overvejet at støtte det foreliggende forslag isoleret. Selve indekseringsprincippet kan man diskutere for og imod, det vil jeg ikke gøre på nuværende tidspunkt, men det, der ligger i det nuværende forslag i kroner og øre, er en massiv skattelettelse til erhvervslivet. I forvejen er vores selskabsskatteprocenter nogle af de laveste i Europa, de næstlaveste i EF. I tirsdags på Privatbankens konference hørte vi, at vores afskrivningsregler uden indeksering var nogle af de bedste i den vestlige verden. Med andre ord: når vi sammenligner os med de lande, vi normalt sammenligner os med, må vi konstatere, at det danske erhvervsliv betaler meget lave skatter. Den massive støtte, der ligger i denne lave skattebetaling, har vi aldrig rigtig fået bonus for. Det har vist sig at være en ineffektiv måde at støtte erhvervslivet på.

Derfor er det og har altid været vores udgangspunkt, at når vi skulle anvende de begrænsede midler, vi havde, så skulle de gå til målrettet, direkte støtte, hvor vi kunne se resultater, og ikke til denne diffuse udpumpning af penge, som også dette forslag er udtryk for.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal endnu en gang anbefale lovforslaget til vedtagelse i den form, som det efter udvalgsbehandlingen har fået. Jeg skal henstille til venstre og konservative, at de endnu en gang overvejer deres stilling til lovforslaget.

Jeg tror, at vi med vedtagelsen giver investeringen i dansk erhvervsliv et løft, og for erhvervslivet er det meget vel muligt, at denne lov for samme betydning som vedtagelsen af Viggo Kampmanns lov om afskrivninger i erhvervslivet, der blev vedtaget i 1950'erne. Jeg tror, at venstre og konservative vil fortryde, at de ikke er med til at gennemføre denne lov, der giver mulighed for, at vi haler ind på arbejdsløsheden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges, idet 71 stemte for, 21 imod; 48 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

(Lovforslag nr. L 127. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82. Anden behandling 30/4 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges, idet 71 stemte for, 64 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt fradrag for visse erhvervs-mæssige investeringer.

(Lovforslag nr. L 128. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82. Anden behandling 30/4 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 76 stemmer mod 64.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).

(Lovforslag nr. L 129. Fremsat 24/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 30/4 82. Anden behandling 4/5 82. Tillægsbetænkning 4/5 82).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Hagen Hagensen (KF):

Vi har i tillægsbetænkningen givet udtryk for, at vi nærmere ville redegøre for vores stilling til ændringsforslagene ved tredje behandling. Jeg kan oplyse, at vi vil stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag, der er en forbedring vedrørende de gensidigt bebyrdende aftaler, selv om vi må beklage, at man fortsat holder stiftelser m.v. udenfor. Det er dog en forbedring, som vi vil stemme for.

Det ændrer ikke på vores stilling i øvrigt. Vi vil indstille lovforslaget som helhed til forkastelse og altså stemme imod.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre har i tillægsbetænkningen oplyst, at vi vil redegøre for vores stilling til forslaget her ved tredjebehandlingen. Jeg skal sige,